

22.3.2013

Ministerierna och ämbetsverken

ÄNDRINGARNA I STATSTJÄNSTEMANNALAGEN DEN 1 APRIL 2013

Ändringarna i korthet

Statstjänstemannalagen ändras från och med den 1 april 2013. Genom lagen om ändring av statstjänstemannalagen (177/2013) upphävs det allmänna besvärsförbudet. Enligt huvudregeln har en tjänsteman rätt att genom besvär överklaga ett beslut som gäller honom eller henne. I en skild bestämmelse räknas de beslut upp som inte heller i fortsättningen kan överklagas. Tjänstemannanämnden dras in och i fortsättningen söker tjänstemännen ändring hos förvaltningsdomstol i ärenden som gäller dem. Därutöver görs några mindre ändringar i statstjänstemannalagen.

Besvärsrätt

I och med ändringarna i statstjänstemannalagen upphävs det gällande allmänna besvärsförbudet i statstjänstemannalagen. Tjänstemannanämnden dras in och i fortsättningen söks ändring i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Enligt den huvudregel som träder i kraft den 1 april 2013 har en tjänsteman rätt att söka ändring i ett beslut som gäller honom eller henne. I 57 § i statstjänstemannalagen räknas dock de beslut upp i vilka ändring inte får sökas genom besvär.

Dessa är

- Utnämning till en tjänst eller till ett tjänsteförhållande på viss tid.
- Placering av en gemensam tjänst inom ämbetsverket. Om beslutet innebär att placeringsorten för tjänsten ändras, får ändring i beslutet dock sökas. Beslutet ska dock iakttas trots att ändring har sökts, om inte besvärsinstansen beslutar något annat.
- Beviljande eller förvägran av tjänstledighet som är beroende av prövning.

- Förordnande till en uppgift, om tjänstemannen har gett sitt samtycke till förordnandet. Om beslutet innebär att placeringsorten för tjänsten ändras, får ändring i beslutet dock sökas.

Besvärsinstans och besvärsväg

I ett beslut som gäller en tjänsteman och som statsrådet eller ett ämbetsverk har fattat får tjänstemannen i fortsättningen söka ändring i enlighet med förvaltningsprocesslagen (StatstjänstemannaL 57 §). Också en myndighet, i vars beslut besvär har anförts hos förvaltningsdomstolen, får genom besvär söka ändring i förvaltningsdomstolens avgörande.

Ersättningsyrkanden som gäller grunderna för utnämning för viss tid (StatstjänstemannaL 56 §) behandlas som förvaltningstvistemål av förvaltningsdomstolen.

Besvärsvägen är den samma som i normala förvaltningsärenden (FörvaltningsprocessL 7 §). Över beslut av en myndighet kan besvär i första instans anföras hos förvaltningsdomstol. Över statsrådets (statsrådets allmänna sammanträde) beslut anföras besvär, på samma sätt som före ändringen, direkt till högsta förvaltningsdomstolen. Avvikande från tidigare anföras besvär även över ministeriers beslut direkt till högsta förvaltningsdomstolen.

Över beslut av en förvaltningsdomstol anföras besvär hos högsta förvaltningsdomstolen (FörvaltningsprocessL 9 §).

Förfarandet med rättelseyrkande från och med den 1 april 2013

En tjänsteman kan från och med den 1 april 2013 framföra rättelseyrkande endast med 52 § i statstjänstemannalagen som grund. Detta gäller situationer där tjänstemannen anser att han eller hon inte har fått den ekonomiska fördel av sitt tjänsteförhållande så som den borde ha betalats till honom eller henne. I dessa situationer ska tjänstemannen fortsättningsvis skriftligen yrka på rättelse i saken, ändring kan sökas först i det beslut som fattats i anledning av rättelseyrkandet på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

Förfarandet med rättelseyrkande används inte längre i andra ärenden.

Behörig förvaltningsdomstol

Den behöriga förvaltningsdomstolen bestäms i enlighet med förvaltningsprocesslagen (FörvaltningsprocessL 12 §) enligt följande:

1. Besvär ska anföras hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den myndighet vars beslut överklagas har sitt verksamhetsområde.

Kan denna grund inte användas, ska besvär anföras hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den myndighet som har fattat beslutet har sitt huvudsakliga verksamhetsställe.

Om inte heller denna grund kan användas, hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets beslutet har fattats.

2. Besvär över beslut av en sådan myndighet vars verksamhetsområde omfattar hela landet anförs hos den förvaltningsdomstol vars domkrets beslutet huvudsakligen hänför sig till.
3. Om det inte finns någon förvaltningsdomstol som med stöd av 1 och 2 mom. är behörig i saken, ska besvär anförs hos Helsingfors förvaltningsdomstol.

Behörig förvaltningsdomstol i förvaltningstvistemål där yrkandet riktar sig mot staten är den förvaltningsdomstol till vars domkrets förvaltningsmyndighetens verksamhetsställe hör. En enskild persons yrkande på staten i ett förvaltningstvistemål får behandlas även vid den förvaltningsdomstol inom vars domkrets personens har sin hemort.

Vid fastställandet av behörig förvaltningsdomstol kan följande länkar vara till nytta:

Förvaltningsdomstolarnas domkretsar landskapsvis:

<http://www.oikeus.fi/7954.htm>

Förvaltningsdomstolarnas domkretsar kommunvis:

<http://www.oikeus.fi/10460.htm>

Högsta förvaltningsdomstolen: <http://www.hfd.fi/>

Besväransvisning eller uppgift om besvärsförbud

Till beslut som gäller tjänstemän ska i enlighet med den lag som träder i kraft den 1 april 2013 bifogas en besväransvisning eller ett omnämnande om besvärsförbudet. En modell för besväransvisning finns på finansministeriets webbsidor från och med den 1 april 2013.

Indragning av tjänstemannanämnden

Tjänstemannanämnden dras in när den har slutbehandlat de ärenden som är anhängiga vid tjänstemannanämnden då lagen träder i kraft.

Löneutbetalning för tiden för lagstridig uppsägning

Tjänstemannens rätt att få ersättning för den inkomst han eller hon gått miste om på grund av att tjänsteförhållandet har sagts upp i strid med lag ändras. Bestämmelsen iakttas från och med den 1 april 2013 då man betalar förvärvsinkomst som gått förlorad på grund av att tjänsteförhållandet har sagts upp i strid med lag.

Till tjänstemannen betalas i enlighet med 55 a § i statstjänstemannalagen den inkomst för den ordinarie arbetstiden som denne med anledning av att tjänsteförhållandet avslutats i strid med lag har gått miste om, minskad med

- motsvarande inkomst som han eller hon under samma tid har förvärvat i annan anställning, som yrkesutövare eller som företagare,
- sjukdagpenning och moderskapspenning i enlighet med sjukförsäkringslagen som under samma tid betalats ut till tjänstemannen till

den del arbetsgivaren skulle ha haft rätt till denna förmån för motsvarande tid.

Tjänstemannen är skyldig att lämna arbetsgivaren en tillförlitlig utredning om andra sådana förvärvsinkomster och dagpenningförmåner enligt sjukförsäkringslagen som han eller hon har erhållit.

Avdelningschef,
statens arbetsmarknadsdirektör

Teuvo Metsäpelto

Arbetsmarknadsjurist

Miska Lautiainen